

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

žalobkyně: V. V., narozena ...,
bytem B. T., D. B. 56
zastoupena L. V.
doručovací adresa B. T., D. B. 56

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
se sídlem v Praze 2, Na Poříčním právu 1

ve věci příspěvku na péči, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 10. 2017, čj.
MPSV-2017/215055-918

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 10. 2017, čj. MPSV-2017/215055-918 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni k rukám zástupce do 30ti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení v částce 204,80 Kč.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný správní orgán potvrdil žalobou napadeným rozhodnutím rozhodnutí orgánu I. stupně, vydané dne 27. 3. 2017, kterým Úřad práce České republiky – krajská pobočka v Hradci Králové – zamítnul návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči, s tím,

že i nadále bude poskytován v původní výši 4.400,- Kč měsíčně, neboť žalobkyně s ohledem na svůj zdravotní stav potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu stanoveném stupněm závislosti II.

2. Žalovaný ve svém rozhodnutí odkázal na zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, zejména pak jeho § 8, podkladovou dokumentaci a posudek Posudkové komise Ministerstva práce a soc. věcí v Hradci Králové ze dne 3. 10. 2017, s tím, že žalobkyně nezvládá základní životní potřeby – mobilita, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, péče o zdraví, osobní aktivity, péče o domácnost. Jedná se tak o 6 samostatně nezvládaných základních životních potřeb a tedy o II. stupeň závislosti na pomoci jiné fyzické osoby. Žalovaný je přesvědčen, že rozhodl objektivně a správně.

II. Žalobní argumentace

3. V žalobě je namítána nedostatečná podkladová dokumentace žalovaného, neboť nebylo provedeno aktuální vyšetření stavu žalobkyně, nebyla předložena její úplná dokumentace, sociální šetření bylo zastaralé a tedy neaktuální. Při správném a úplném zjištění skutkového stavu by se ukázalo, že žalobkyně nezvládá další základní životní potřeby, a to je orientace, komunikace, stravování a výkon fyziologické potřeby. Pokud by bylo provedeno zdravotní vyšetření, posudkový závěr o zvládání orientace a komunikace by nemohl obstát. Zdravotní stav žalobkyně je takový, že se nemohla k jednání komise dostavit. K potřebě stravování uvádí, že si stravu není schopna připravit, přepravit na místo konzumace, není schopna se bez pomoci nakrmit. U potřeby výkonu fyziologické potřeby připomíná, že si není schopna nasadit běžné inkontinenční pomůcky, natož dojít samostatně na záchod a z něho vstát. Je přesvědčena, že je nutné provést aktuální sociální šetření, předložit kompletní lékařskou dokumentaci a její věc nově rozhodnout, navrhuje proto zrušení napadeného rozhodnutí žalované.

III. Vyjádření žalovaného

4. Z písemného vyjádření žalovaného ze dne 28. 2. 2018 plyne, že zdravotní stav žalobkyně posuzovala v odvolacím řízení posudková komise MPSV, složená z posudkového lékaře a lékaře ortopeda. PK se vyjádřila na základě předložené dokumentace jak k základním životním potřebám, které hodnotila jako nezvládané, tak k namítaným, o nichž je však přesvědčena, že samostatně zvládané jsou. Uvedla, že žalobkyni považuje za přiměřeně orientovanou všemi kvalitami, netrpící významným postižením zraku, sluchu, přiměřených duševních schopností, kdy občasné zapomínání je přiměřené věku. Nedostatek orientace z žádných lékařských záznamů neplyne. K potřebě komunikace pak není ani doloženo funkčně významné postižení funkce horních končetin, občasné potíže při použití mobilního telefonu lze přisuzovat věku žalobkyně a tyto nejsou pro zvládání této potřeby tak významné. K základní potřebě stravování se PK vyjádřila tak, že žalobkyně má zachovány duševní i zrakové schopnosti, je schopna samostatně si po místnosti s oporou přejít, po funkční stránce neodůvodňuje tíže jejího postižení neschopnost zvládat tuto potřebu v rozsahu posudkových kritérií. Z některých zpráv vyplývá, že se žalobkyně sama nají. V rámci této potřeby se hodnotí schopnost stravu si vybrat, dát na talíř a přesunout či jinak dopravit na místo konzumace, lze akceptovat i konzumaci u kuchyňské linky, převážení na vozíku, chodítku s odkládacím prostorem, přenášení v závěsu v uzavřených nádobách apod. Vaření ani příprava teplých nápojů se

v této základní životní potřebě nehodnotí. K potřebě výkonu fyziologické potřeby komise hodnotila zdravotní stav žalobkyně tak, že tato nemá doloženo významné postižení funkce horních končetin, je schopna samostatně měnit polohy, samostatně se přesunout, je tak schopna používat samostatně např. pokojové WC. Ze zprávy praktické lékařky plyne dostatečná sebeobsluha při výkonu potřeby (na WC si dojde). Tvrzená inkontinence není v lékařských zprávách zaznamenána, ani používání inkontinenčních pomůcek, a to až do května 2017, kdy je inkontinence zaznamenána v prop uštěcí zprávě rehabilitačního ústavu Hostinné. Tato však sama o sobě ještě neznamená nezvládání výkonu této potřeby, k datu podání žádosti o změnu dávky zaznamenána není.

5. K námitce o nedostatečné podkladové dokumentaci žalovaný uvedl, že komise rozhodovala na základě veškeré podkladové dokumentace, kterou měla k dispozici, vyžádala si také chybějící zprávu z rehabilitačního ústavu v Hostinném. Toto tvrzení žalobkyně je pokládáno za obecné. Sociální šetření dostatečně vystihuje zdravotní stav žadatelky k době podání její žádosti. K nedostatku aktuálního vyšetření pak PK citlivě přihlížela k zdravotnímu stavu žalobkyně, jejímu zástupci byla zaslána informace o posuzování zdravotního stavu v nepřítomnosti žalobkyně s tím, že pokud si přeje být přítomna, žádá PK o kontakt k písemnému pozvání. Na tuto informaci nebylo reagováno. PK uvedla, že pokud je objektivní zdravotní stav žadatele zjištělný z dostupných lékařských zpráv, není vždy bezpodmínečně nutné, aby byla provedena lékařská prohlídka při jednání komise, zvláště v případech, kdy zdravotní stav žalobkyně v účasti na jednání žadatelku limituje. Žalovaný je přesvědčen, že rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy na základě úplného a přesvědčivého posudku a navrhuje zamítnutí žaloby.

IV. Posouzení věci krajským soudem

6. Při jednání soudu dne 9. 7. 2018 zástupce žalobkyně uvedl, že jeho matka v r. 2008 doma upadla, byla převezena do zdravotnického zařízení ve Dvoře Králové, kde po rtg. byla konstatována nutnost operace. Přesto, že tam není žádné specializované pracoviště, ani ortopedie, ujišťovali žalobkyni, že jsou schopni to zvládnout. První operace nebyla úspěšná, řekli matce, že je to nutné operovat znovu, tak to podepsala. Ani tato operace nebyla úspěšná, teprve poté ji převezli na specializovanou ortopedii do Trutnova. Tam ji opětovně operovali a dali ji trochu do pořádku, ortoped se vyjádřil tak, jaké prase to dělalo. Před tímto datem matka nikdy neměla problémy s pohybem, v nemocnici strávila jeden rok. Při propouštění sdělil lékař zástupci žalobkyně, že zdravotní stav matky je do pečovatelského domu. V nemocnici jí dali druhý stupeň postižení, aniž by někdo zjišťoval, co všechno zvládne. Interiér bytu musel být přestavěn vcelku nákladě, asi za 40 tisíc Kč, žádost na proplacení byla zamítnuta. Musel být vyměněn některý nábytek a pořízeno jiné auto. V r. 2014 matka upadla, došlo k zlomenině holenní kosti. Zástupce s posouzením zdravotního stavu matky nesouhlasí, ať již jde o problém s inkontinencí a použitím WC, tak s problémem stravování, je vidět, že posuzující orgán neměl o opravdovém zdravotním stavu matky ponětí, protože ji neviděl. Ona učiní pár krůčků s chůzí, přitom se jí podlamují nohy, závěr o možném přemístění stravy je naprosto nereálný. Bylo přislíbeno, že bude pozván k jednání komise, nakonec se tak nestalo. K tomu předložil soudu kopii dopisu PK. Výpisem z matčiny zdravotní dokumentace, který provedla ošetřující lékařka, by rád dokumentoval celkově zdravotní stav matky. Uvedl, že setrvává na závěrečném návrhu, učiněném v žalobě, na náhradě

nákladů řízení účtuje jízdné automobilem Renault se spotřebou 8 l paliva na 100 km, při ceně 32,- Kč/l a vzdálenosti celkem 80 km. Žalovaný se k jednání soudu omluvil.

7. Soud po projednání a přezkoumání věci hodnotil důkazy, obsažené ve spisu, jednotlivě i v jejich souhrnu (§ 77 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní - s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba byla důvodná.
8. **Zákon č. 108/2006 Sb. o sociálních službách**, upravuje podmínky poskytování pomoci a podpory fyzickým osobám v nepříznivé sociální situaci. Podmínky nároku na příspěvek na péči vycházejí z ust. § 7, kde je uvedeno, že příspěvek na péči se poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby a nárok na něj mají osoby, uvedené v § 4 odst. 1, které z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebují pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle § 8, pokud jim tuto pomoc poskytuje osoba blízká nebo asistent sociální péče uvedený v § 83, nebo poskytovatel sociálních služeb, který je zapsán v registru poskytovatelů sociálních služeb...
9. Dle § 8 odst. 2 cit. zákona se osoba starší 18 let věku považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve
 - a. stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,
 - b. stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb,
 - c. stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb,
 - d. stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb,a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.
10. Z ust. § 9 odst. 1 písm. b), c), f), d) a g) zákona č. 108/2006 Sb. v platném znění pak plyne, že při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat základní životní potřeby orientace, komunikace, stravování a výkonu fyziologické potřeby. Z odst. 4 plyne, že při hodnocení schopností zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplyvá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Odst. 5 tohoto předpisu upravuje uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě tak, že musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.
11. **Bližší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení pak stanoví vyhláška č. 505/2006 Sb. v platném znění.** Schopnost osoby zvládat základní životní potřeby se pro účely stanovení stupně závislosti hodnotí podle aktivit, které jsou pro jednotlivé základní životní potřeby vymezeny v příloze č. 1 k této vyhlášce. V § 1 je

dále uvedeno, že schopnost osoby zvládat základní životní potřeby pro účely stanovení stupně závislosti se hodnotí v přirozeném sociálním prostředí a s ohledem na věk fyzické osoby, při hodnocení zvládat základní životní potřeby se hodnotí tělesné struktury, tělesné funkce duševní, mentální, smyslové, oběhové, dechové, hematologické, imunologické, endokrinologické, metabolické, zažívací, vylučovací, neuromuskuloskeletální, včetně hrubé a jemné motoriky a funkce hlasu, řeči a kůže, a to ve vztahu k rozsahu a tíži poruchy funkčních schopností. Za neschopnost zvládání základní životní potřeby se považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu v přijatelném standardu. Ustanovení § 2a cit. vyhlášky pak upravuje řečené v tom smyslu, že pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Příloha č. 1 předpisu upravuje vymezení schopností zvládat základní životní potřeby –

- **orientace** – kdy za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem, mít přiměřené duševní kompetence, orientova se časem, místem a osobou, orientovat se v obvyklém prostředí a situacích a přiměřeně v nich reagovat,
- **komunikace** – kdy za schopnost zvládat tuto životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna dorozumět se a porozumět, a to mluvenou srozumitelnou řečí a psanou zprávou, porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům nebo zvukovým signálům, používat běžné komunikační prostředky,
- **stravování** – kdy za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nápoj nalít, stravu naporcovat, naservírovat, najíst se a napít, dodržovat stanovený dietní režim,
- **výkon fyziologické potřeby** – kdy za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna včas používat WC, vyprázdnit se, provést očistu, používat hygienické pomůcky.

12. Soud konstatoval ze správního spisu, že Úřad práce s kontaktním pracovištěm ve Dvoře Králové nad Labem přijal dne 29. 9. 2016 Návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči, podaný žalobkyní. Sociální šetření ve věci proběhlo dne 25. 10. 2016, z něhož zaznamenáno, že žalobkyně chodí s pomocí chodítka, pomalá chůze, při postavení se musí rozhoupat, špatně se jí vstává. Ven jen v doprovodu syna na zápraží před dům. Stále časté pády. Bojí se chodit bez přítomnosti syna, jen krátké vzdálenosti. Otoky kolen a kotníků. Pouze se přesunuje, kam potřebuje. Schody nezvládá. Do domu jen jeden schod – překonat ho pomáhá syn. Sedět vydrží, změny poloh pomalu zvládne. Staví se se vzepřením o chodítka. Mimo dům ji vozí syn motorovým vozidlem. K orientaci zaznamenáno, že potíže s pamětí, rychle zapomíná, orientace časem potíže. Místem, osobou se orientuje. Peníze nerozezná, co co stojí, již neví. S financemi hospodaří syn. Ke komunikaci záznam – celodenně dioptrické brýle. Deprese, paní se bojí, strachy křičí. Syn uvádí, že lidi nepoznává. Jednání na úřadech, s poštou, zařizuje syn.

Písemný projev potíže, třes rukou, necitlivé prsty, zvládne jen roztřesený podpis. Čte si, občas čtenému textu nerozumí. Telefonuje, ale často vytočí číslo a přitom nechce nikomu volat. Má předvolená čísla na telefonu. Dále k potřebě stravování uvedeno, že čaj má připravený, stravu také. Vezme si jen to, co má připravené. Stravu chystá syn. Obědy vaří syn nebo tyto odebírají. Strava musí být nakrájená, jinak to vezme do ruky. Nají se lžící. Hrnek drží oběma rukama. K oblékání a osobní hygieně soud neuvádí, neboť tyto životní potřeby nejsou sporné. K výkonu fyziologické potřeby je ze záznamu patrné, že žalobkyně trpí inkontinencí, celodenně plenkové kalhotky. Na toaletě občas nestihne včas dojít. Po vykonání potřeby se nedokáže otřít. Na toaletě zvýšený nástavec. Syn musí vyzývat k omytí rukou po použití toalety. Další záznamy soud nepovažuje s ohledem na žalobní námitky za podstatné, snad jen záznam o tom, že na levé ruce chybí poslední článek ukazováčku, prsty na rukou nesevře do dlaně, jsou ztuhlé.

13. Dne 19. 1. 2017 vypracovala lékařka Okresní správy sociálního zabezpečení v Trutnově posouzení zdravotního stavu žalobkyně, k dispozici měla zdravotní dokumentaci ošetřující lékařky MUDr. P., neurologický a rehabilitační nález z průběhu r. 2016, závěry sociálního šetření. Lékařka konstatovala, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, poruchy mobility při artroze nosných kloubů, obezitu a stavu po fraktuře tibie l.sin., 5. 3. 2014-léčeno konzervativně. Od úrazu doma postupné zhoršování hybnosti pro strach z pádu, chodí s chodítkem pouze po bytě, schody nezvládne, venku invalidní vozík. Zdravotní stav postihuje schopnost mobility, oblékání a obouvání, tělesné hygieny, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost. Odpovídá II. stupni závislosti. Lékařka dále uvedla, že upozorňuje na diskrepanci mezi zdravotní dokumentací a sociálním šetřením ohledně výkonu fyziologické potřeby, když dle zprávy z 11/2016 si na WC dojde, má nástavec). Jako datum vzniku závislosti žalobkyně na pomoci jiné fyzické osoby ve II. stupni je uvedeno datum 29. 9. 2016.
14. Při projednání věci dne 20. 2. 2017 uvedl syn žalobkyně, že s předloženými doklady nesouhlasí, pracuje v nepřetržitém provozu, musí si brát převážně noční směny, aby se mohl o matku starat. Spí tak čtyři hodiny, již péči nezvládá, pomoc je potřebná po celý den. Matka nic neudrží v rukách, vše jí padá, ze země nic nezvedne, nemá v rukách cit. Udělá jen pár kroků s chodítkem, má strach, že spadne. Několikrát již upadla, dvakrát to byla zlomenina. Na záchod sice dojde, musí pak ale být umyta, jinak je vše špinavé. Žádá, aby se posudkový lékař přijel podívat. Po přerušení řízení pak syn žalobkyně uvedl, že s podklady nadále nesouhlasí, matka nosí pleny a na WC není schopna se očistit. Poté vydal orgán I. stupně rozhodnutí dne 27. 3. 2017, návrh na změnu výše příspěvku na péči zamítl, nadále je poskytován ve výši 4.400,- Kč. V odvolání zástupce žalobkyně sporoval neuznání základní životní potřeby stravování, orientace, komunikace a výkon fyziologické potřeby.
15. Ze spisu žalovaného orgánu pak plyne vypracování posudku Posudkovou komisí Ministerstva práce a soc. věcí ČR v Hradci Králové dne 3. 10. 2017. PK uvedla, že u žalobkyně se jedná o degenerativní změny nosných kloubů, hypomobilitu, stav po špatném hojení zlomeniny krčku levé stehenní kosti, léčené operativně se selháním osteosyntézy – vylomení šroubu a po luxaci cervikokapitální protéze a jejím odstranění po pádu v r. 2008 s následným zkrácením končetiny o 6 cm, dále uvedena gonartroza IV. st. oboustranně, koxartroza vpravo II. stupně. Žalobkyně dále trpí srdečním selháváním, diastolická dysfunkce, normální systolická funkce, stav po městnavé srdeční dekompenzaci v 8/2014, mitrální regurgitace lehká až středně těžká, trikuspidální

regurgitace středně těžká. Dále se jedná o chronickou žilní insuficienci, varixy dolních končetin, otoky dolních končetin smíšené etiologie, chronickou renální insuficienci, hypertenzní nemoc, depresivní syndrom sekundární, močovou inkontinenci, stav po amputaci distálního článku II. prstu levé ruky v dětství, stav po operaci syndromu karpálního tunelu oboustranně – vlevo v r. 2010, vpravo v r. 2011, s dobrým pooperačním výsledkem. PK si vyžádala propouštěcí zprávu z Rehabilitačního ústavu v Hostinném z 21. 4. – 10. 5. 2017, odkud byla přeložena pro příznak akutní bronchitidy dne 10. 5. 2017 (pobyt do 19/5 2017) na interní oddělení nemocnice ve Dvoře Králové n. Labem. PK uzavřela, že souhlasí po prostudování podkladové dokumentace s posouzením orgánu I. stupně, z dokumentace neshledává u žalobkyně takovou tíži postižení duševních a smyslových schopností a funkčně významného postižení rukou, pro které by nebyla schopna zvládnout základní životní potřeby orientace a komunikace v rozsahu posudkových kritérií. Ke stravování pak PK zdůraznila, že zde se hodnotí schopnost stravu si vybrat, dát na talíř a přesunout či jinak dopravit na místo konzumace, lze akceptovat i konzumaci u kuchyňské linky, převážení na vozítku, chodítku s odkládacím prostorem, přenášení v závěsu v uzavřených nádobách apod., neboť přenášení stravy není součástí této základní životní potřeby. Obtíže s inkontinencí nejsou doloženy lékařskými nálezy, neschopnost používat běžné inkontinenční pomůcky z podkladové dokumentace nevyplývá. PK tak souhlasila se závěrem orgánu I. stupně a s hodnocením II. stupně závislosti žalobkyně na pomoci jiné fyzické osoby.

16. Krajský soud je po přezkoumání a projednání věci přesvědčen, že správní orgán nezjistil úplně a přesvědčivě, ale ani objektivně skutečný stav věci, neboť ze správního spisu již ze Záznamu ze sociálního šetření pro účely řízení o příspěvku na péči ze dne 29. 8. 2014 jasně plyne, že paní trpí inkontinencí, nosí plenkové kalhotky, s chodítkem učiní pár kroků, pravou ruku nezvedne, levá trochu lepší, ale nádobí neudrží. Ze Záznamu ze sociálního šetření pro účely řízení o příspěvku na péči ze dne 9. 1. 2015 vyplývá mj., že žalobkyně se musí rozhoupávat, než vstane, s chodítkem učiní několik kroků, nutná dopomoc druhé osoby. Stěžuje si na třes rukou i nohou, i vsedě. V rukou nic neudrží, ruce ledové, prsty ztuhlé, nesevře je, dlaně opuchlé, od chodítka mozoly. Na toaletu dojde, není ale schopna obsloužit se po výkonu a dokončit manuální vybavení stolice, je plně inkontinentní, má celý den pleny. Ty samé informace pak plynou i z řízení současného. Pokud tedy lékařka OSSZ uváděla diskrepanci mezi sociálním šetřením a uvedením určité informace v lékařském nálezu, bylo na ní, aby se jasně dobrala a přesvědčila o skutečném a reálném stavu věci, rovněž pak posudková komise zcela pochybila, pokud uváděla, že o inkontinenci žalobkyně nejsou žádné zprávy. Došlo tak jednoznačně k porušení ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, který ukládá správnímu orgánu postupovat ve věci tak, aby byl zjištěn stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonů s požadavky, uvedenými v § 2. Ten pak předpokládá, že správní orgán postupuje v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, šetří oprávněné zájmy osob, jichž se jeho činnost v jednotlivém případě dotýká a dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a odpovídalo okolnostem daného případu.
17. Z výše popsaných skutečností jasně plyne, že žalobkyně nezvládá samostatně u životní potřeby výkonu fyziologické potřeby provedení očisty a používání hygienických pomůcek, u potřeby stravování při popisu jejích problémů s dolními a horními končetinami je reálně nepředstavitelné samostatné provedení konzumace stravy, byť PK

uvádí, že její přenos na místo zkonsumování hodnocen není, soud již ze samotného popisu potíží je přesvědčen, že by byla obtížně schopna nalít si nápoj bez problémů, řádně naporcovat a naservírovat stravu. Vzhledem k jejímu psychickému stavu a dovednosti horních končetin je pak evidentně problematické i případné nutné telefonické spojení s pomocí. Dle popisu je problematická její orientace v čase. Z uvedeného pohledu tedy považuje soud za naprosto nezbytné, aby posudkový orgán schopnosti žalobkyně sám zjistil, neboť podkladová dokumentace je v tomto směru evidentně, krom sociálního šetření nedostatečná, neboť je patrné, že ošetřující lékaři se v jednotlivostech, které určují podrobným popisem schopnosti základních životních potřeb v právním předpisu, v posledním období nezabývali. Pochybil pak i správní orgán, který soudem uvedené diskrepance zcela přehlédl.

18. V daném případě soud zjistil vady řízení, které ve svém důsledku vedly k vydání rozhodnutí, nesouladného se správním řádem i zákonem č. 108/2006 Sb. o sociálních službách a vyhláškou č. 505/2006 Sb. v platném znění. Byly tak naplněny podmínky § 78 odst. 1 s.ř.s. a soud proto vrací žalovanému věc k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.), s tím, že správní orgán v novém řízení bude respektovat právní názor soudu, v souladu s odst. 5 tohoto ustanovení.

V. Náklady řízení

19. Ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. přiznává ve věci úspěšnému účastníkovi náhradu nákladů řízení, zástupce žalobkyně účtoval jízdné z místa bydliště k jednání soudu a zpět, představující vzdálenost 80 km. S odkazem na účtovanou spotřebu paliva a jeho cenu dle bodu 6 pak soud přiznal částku 204,80 Kč, kterou žalovaný zaplatí k jeho rukám do 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 9. července 2018

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně